ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Karla Ulíka a Mgr. Josefa Straky ve věci

žalobce: **B. A.**
bytem X
zastoupený advokátkou JUDr. Zdeňkou Mikovou
sídlem Kalefova 404/15, 293 01 Mladá Boleslav

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 4. 1. 2023, č. j. 133465/2022/KUSK,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V této věci se soud zabývá otázkou, zda mělo být vydáno společné povolení na stavbu vrtané studny na pozemku parc. č. XA v katastrálním území Dolní Krupá u Mnichova Hradiště (dále „stavba“ či „studna“) a související povolení k nakládání s vodami.

2. Žalobce podal dne 12. 2. 2019 u Městského úřadu Mnichovo Hradiště (dále „vodoprávní úřad“) žádost o vydání společného povolení studny podle § 94j zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), a žádost o povolení k nakládání s podzemními vodami podle § 8 odst. 1 písm. b) bodu 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon). Studna měla sloužit jako zdroj užitkové a pitné vody pro plánovaný rodinný dům. Žalobce k žádostem mj. přiložil:
   - hydrogeologické vyjádření k povolení odběru podzemní vody ze dne 10. 5. 2018 (dále „hydrogeologické vyjádření 5/2018“),
   - projektovou dokumentaci pro územní rozhodnutí ze dne 11. 5. 2018 a
   - projektovou dokumentaci pro stavební povolení ze dne 14. 5. 2018.
3. Z podkladů žádostí vyplývá, že se dotčený pozemek nachází v chráněné oblasti přirozené akumulace vod (dále „CHOPAV“) Severočeská křída a je součástí ochranného pásma vodního zdroje prameniště Klokočka, stupeň IIb/3. Dne 13. 4. 2018 provedla firma POSPÍCHAL – STUDNAŘSTVÍ (dále „zhotovitel“) ke studni průzkumný vrt HV1D, který představoval I. etapu výstavby. Ve II. etapě výstavby mělo dojít k vybudování zhlaví tvořeného betonovými skružemi a k zapuštění čerpadla. Průzkumný vrt měl odpovídat požadavkům vyhlášky č. 590/2002 Sb., o technických požadavcích pro vodní díla (dále „vyhláška č. 590/2002 Sb.“), a ČSN 75 5115 *Jímání podzemní vody* (dále „ČSN 75 5115“). Podle hydrogeologického vyjádření 5/2018 byl průzkumný vrt vyhlouben pomocí vrtáku o průměru 220 mm do 30 metrů pod terénem a byl vystrojen PVC zárubnicemi o průměru DN 125 mm s příčně perforovanou jímací částí v úsecích 20 až 23 metrů a 24 až 26 metrů.
4. Vodovody a kanalizace Mladá Boleslav, a.s. (dále „VAK Mladá Boleslav“) jakožto účastník řízení nejprve s provedením průzkumného vrtu souhlasily za podmínky, že jim bude předložena projektová dokumentace včetně hydrogeologického posudku (viz vyjádření ze dne 6. 3. 2018, zn. 689/18/Ko). Po seznámení s hydrogeologickým vyjádřením 5/2018 však k záměru zaujaly negativní stanovisko s tím, že průzkumný vrt by mohl negativně ovlivnit zdroj podzemní vody (viz vyjádření ze dne 2. 7. 2018, zn. 2242/18/Dv, ve spojení s posouzením RNDr. Aleše Čapka ze dne 21. 6. 2018, a dále vyjádření ze dne 27. 11. 2018, zn. P1264/18/Ko, ve spojení s vyjádřením Aleše Čapka ze dne 31. 10. 2018).
5. K posouzení dopadů záměru studny na využitelnost vodních zdrojů žalobce na výzvu vodoprávního úřadu předložil *Aktualizované hydrogeologické posouzení rozšířené o bilanční analýzu*, *závěrečná zpráva říjen 2019* (dále „hydrogeologické posouzení 10/2019“), vypracované společností AQUA ENVIRO s.r.o. (dále „AQUA ENVIRO“), podle kterého vrt o celkové hloubce 30 metrů splňuje veškeré požadavky vyhlášky č. 590/2002 Sb. i ČSN 75 5115 pro exploataci podzemních vod a využívání jako vrtané studny s tím, že vydatnost ani jakost podzemních vod nebude čerpáním vody dotčena.
6. Vodoprávní úřad průzkumný vrt opakovaně ohledal (viz protokoly ze dne 28. 3. 2019, ze dne 7. 4. 2020 a ze dne 7. 5. 2020). Při místních šetřeních konaných ve dnech 7. 4. 2020 a 7. 5. 2020 byla za přítomnosti žalobce provedena kamerová prohlídka vrtu, při které bylo zjištěno, že zárubnice nejsou perforovány v hloubce uvedené v projektové dokumentaci a v hydrogeologickém posouzení 10/2019. V hloubce 28,7 metrů se při naražení na dno ozýval dutý zvuk. Vodoprávní úřad zjistil, že se jedná o falešné dno zhotovené z gumového těsnění, které bylo následně vybouráno tryskou s tlakovou vodou. Skutečná hloubka vrtu činila 62,62 metrů, perforace byla provedena až v úsecích 36,6 až 40,4 metrů a 52,3 až 56,2 metrů.

Vodoprávní úřad dále zjistil, že vrt není řádně zatěsněný a obsypaný. Kamerové záznamy byly provedeny zařízením ověřeným Českým metrologickým institutem (viz odborný metrologický posudek ze dne 18. 9. 2008, č. 1053-OMP-001-08). Kamerové záznamy včetně pořízené fotodokumentace jsou součástí správního spisu.

7. Vodoprávní úřad v průběhu vodoprávního řízení žádosti žalobce opakovaně zamítl (viz rozhodnutí ze dne 17. 4. 2019 a ze dne 22. 6. 2020). K odvolání žalobce nicméně žalovaný tato rozhodnutí opakovaně zrušil (viz rozhodnutí ze dne 27. 8. 2019 a ze dne 1. 9. 2020). Poté, co vodoprávní úřad vyzval žalobce k předložení upravené projektové dokumentace, vzal žalobce své žádosti zpět s tím, že po zpracování dokumentace podá žádosti nové. Vodoprávní úřad následně usnesením ze dne 28. 1. 2021 řízení pravomocně zastavil podle § 66 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále „správní řád“).

8. Dne 29. 1. 2021 podal žalobce nové žádosti o společné povolení studny a povolení k nakládání s vodami, k nimž přiložil projektovou dokumentaci pro společné povolení ze dne 30. 12. 2020 a *Aktualizované hydrogeologické posouzení rozšířené o bilanční analýzu*, *závěrečná zpráva 12/2020*, vypracované společností AQUA ENVIRO s dodatkem č. 1 ze dne 5. 2. 2021 (dále „hydrogeologické posouzení 12/2020“). Odběr vody byl požadován na 12 měsíců v roce v průměrném množství 0,01 l/s, max. 0,5 l/s, max. 38 m^3 měsíčně a 224 m^3 ročně po dobu životnosti studny. Podle hydrogeologického posouzení 12/2020 bylo dne 1. 2. 2021 do mezikruží vrtu dosypáno cca 0,25 m^3 kačírku frakce 2/4 mm, který byl pomocí vibrací přenášených na výstroj vrtu rovnoměrně rozvrstven až do hloubky 6 metrů. V úseku 5,5 až 6 metrů byla následně realizovaná přechodová písková vrstva, která byla utěsněna granulovaným bentonitem G12 (viz prohlášení o shodě ze dne 17. 1. 2020 a atest ze dne 17. 7. 2019, č. 412108945-01) v úseku 0,5 až 5,5 metrů. Použito bylo jeden a půl 25kg pytle bentonitu. Utěsnění bylo následně prolito pitnou vodou. Filtrační obsyp a svrchní úsek mezikruží vrtu měl být proveden v souladu s bodem 5.3.5.1 ČSN 75 5115.

9. VAK Mladá Boleslav ve vyjádření ze dne 6. 5. 2021 (a dále ze dne 29. 7. 2022) upozornily, že průzkumný vrt byl zjevně proveden v rozporu s hydrogeologickým posouzením 10/2019. Z pořízených kamerových záznamů vyplývá, že mezikruží zárubnice a manipulační pažnice bylo zjištěno již v hloubce 2 metrů, nikoliv až v 3,7 metrech. Vrtná souprava narazila na skalní podloží a dále již bylo vrtáno výrazně menším průměrem vrtáku. Pokud je pomocná pažnice vnějšího průměru 200 mm, pak by vrt o průměru 195 mm lícoval s její vnější stěnou. To však z kamerového záznamu nevyplývá. Nedostatečný prostor pro filtrační obsyp způsobený menším průměrem vrtání je dále patrný z deklarovaného objemu kačírku, který nasvědčuje tomu, že ve skutečnosti je průměr vrtu pouhých 145 mm. Pokud by došlo k dokonalému vyplnění 56 metrů délky vrtu s mezikružím 195 mm/125 mm, musel by objem použitého kačírku činit 1 m^3, nikoliv 0,25 m^3. Vrt navíc nesplňuje požadavek bodu 5.3.5.1 ČSN 75 5115, podle které je třeba studnu utěsnit (jílem, bentonitem) nejméně 3 metry pod povrch terénu proti jakémukoliv znečištění. Pakliže byl vrt obsypán kačírkem do hloubky 6 metrů a následně byla vytvořena krycí vrstva z písku s příměsí jílu, nelze elimininovat riziko znečištění kvality vody v kolektoru, mísení podzemních vod různé kvality, poklesu napětí zvodně, jakož i jiných nevratných změn vodního režimu v dané lokalitě.

10. Vodoprávní úřad následně rozhodnutím ze dne 10. 8. 2021 žádostem žalobce vyhověl. K odvolání VAK Mladá Boleslav bylo nicméně toto rozhodnutí žalovaným zrušeno (viz rozhodnutí ze dne 9. 12. 2021) s tím, že žalobce musí předložit projektovou dokumentaci,

která upraví způsob prací dle požadavků ČSN 75 5115, tedy tak, aby byl dodržen minimální vrtný průměr a s tím spojená šířka obsypu a minimálně 3 cm těsnění kolem zárubnice.

11. Žalobce následně na výzvu vodoprávního úřadu předložil upravenou projektovou dokumentaci pro společné povolení ze dne 7. 6. 2022, podle které bude studna provedena tak, aby odpovídala požadavkům ČSN 75 5115. K odstranění nejasností ohledně konstrukce průzkumného vrtu si vodoprávní úřad od zhotovitele vyžádal technickou zprávu o provedení vrtu ze dne 12. 3. 2018 (dále „technická zpráva“). Ke zjištění typu použité vrtné soupravy si dále vodoprávní úřad opatřil protokol o provedení vrtu týmž zhotovitelem na pozemku parc. č. st. XB v katastrálním území Podolí u Mnichova Hradiště z prosince 2018 (dále „srovnávací protokol“).

12. Vodoprávní úřad poté rozhodnutím ze dne 26. 9. 2022, č. j. MH-ŽP/1642/2021-18/27/Vjp (dále „prvostupňové rozhodnutí“), žádosti žalobce zamítl a zároveň stanovil podmínky pro odbornou likvidaci průzkumného vrtu. V odůvodnění zdůraznil, že se zájmové území nachází v CHOPAV Severočeská křída v ochranném pásmu vodního zdroje stupně IIb/3, jehož účelem je ochrana infiltračního území před zásahy. Původní podklady pro povolení studny cíleně uváděly nepravdivé údaje ohledně skutečné hloubky průzkumného vrtu, provedené perforaci a mocnosti obsypu. Vadné technické provedení vrtu, které bylo zjištěno kamerovou prohlídkou, přitom může ohrožovat kvalitu podzemních vod a dále může mít za následek potíže při čerpání vody. Důkladné zatěsnění a obsypání vrtu v normou dané mocnosti je nutné především u křídových pískovců, které mají tendenci k pískování. Z kamerových záznamů vyplývá, že nebyl použit vrtný průměr 195 mm, neboť prostor mezikruží je v porovnání s použitou zárubnicí 125 mm a pažnicí 200 mm výrazně menší. Pokud by vrtný průměr skutečně činil 195 mm, jak uvádí projektová dokumentace, pažnice by s ním lícovala a nebylo by patrné značné odsazení. Obsypání vrtu provedené dne 1. 2. 2021, jak bylo popsáno v dodatku k hydrogeologickému posouzení 12/2020, sice odpovídá parametrům ČSN 75 5115. Nesplňuje však požadavek na minimální šířku obsypu 3 cm na každou stranu. Vodoprávní úřad připustil, že do vrtu mohl být nějaký obsypový materiál nasypán již po vystrojení, nicméně s ohledem na zjištění učiněná kamerovou prohlídkou existují důvodné pochybnosti o tom, zda se ve vrtu nějaký obsyp vůbec nacházel. K vyplnění délky 56 metrů vrtu vystrojeného zárubnicí o průměru 125 mm by bylo potřeba – pokud by byl průměr vrtu skutečně deklarovaných 195 mm – 0,98 m^3 obsypu, nikoliv pouze 0,25 m^3. Výpočet ze skutečně použitého objemu kačírku však ukazuje na průměr vrtu 150 mm, což je běžně používaný vrtný průměr s vrtnými soupravami SLVE. Ze srovnávacího protokolu přitom vyplývá, že zhotovitel tuto vrtnou soupravu (konkrétně SLVE 81) užíval ještě v prosinci 2018. Podle projektové dokumentace však měla být použita vrtná souprava SLV s vrtným průměrem 195 mm. Odlišný vrtný průměr 185 mm pak uvádí i technická zpráva předložená zhotovitelem. Vodoprávní úřad dále uvedl, že jeden 25 kg pytel bentonitu použitý u vrtu s průměrem 195 mm s výstrojí PVC zárubnicí o průměru 125 mm vychází na cca 1,5 metru zapažnicového prostoru. Jeden a půl pytle bentonitu tak nemohlo vystačit na úsek 5 metrů, pokud skutečný vrtný průměr nebyl výrazně menší. O pravdivosti údajů ohledně vrtného průměru tak dle vodoprávního úřadu existují důvodné pochybnosti, které nasvědčují tomu, že podklady předložené žalobcem byly zpracovány pouze formálně, bez provedení terénních šetření a v rozporu se skutečností. Z projektové dokumentace ze dne 7. 6. 2022 navíc není patrné, jak bude stávající vrt uveden do souladu s technickými požadavky ČSN 75 5115 na minimální vrtný průměr a řádné obsypání a utěsnění vrtu tak, aby mohl být převeden na studnu. Stavbu ani zvláštní nakládání s podzemními vodami tak nelze povolit.

13. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 4. 1. 2023, č. j. 133465/2022/KUSK (dále „napadené rozhodnutí“), zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Žalovaný se zcela ztotožnil se skutkovými i právními závěry vodoprávního úřadu. Upozornil, že ani po opravě vrtu provedené dne 1. 2. 2021 se projektová dokumentace nezmiňuje o tom, že by měl být vrt rozšířen tak, aby šířka obsypu mezi zárubnicí a stěnou vrtu dosahovala minimálně 30 mm, jak požaduje bod 5.3.5.2 ČSN 75 5115. V místě spoje zárubnic – a to i dle tvrzení žalobce – je průměr výstroje 133 mm (125 mm zárubnice a 4 mm stěna z každé strany) a navíc ještě vyčnívají nýty. Pakliže bylo dle zhotovitele vrtáno do šířky 185 mm (byť dle kamerové prohlídky je průměr ještě menší), po odečtení průměru výstroje 133 mm zbývá na obsyp pouze 52 mm, tj. 26 mm z každé strany. Žalobce přitom v průběhu celého řízení nepředložil jediný důkaz nasvědčující tomu, že průměr vrtu skutečně dosahoval tvrzených 195 mm. Další nedostatek spatřoval žalovaný v tom, že projektová dokumentace pouze doporučuje typ ponorného čerpadla s ohledem na dostatečnou dopravní výšku. Dle bodu 5.3.2.11 ČSN 75 5115 má být nicméně průměr zárubnice stanoven dle rozměrů odběrného zařízení zvoleného pro jímání vody tak, aby při manipulaci s jímacím zařízením nemohlo dojít k poškození zárubnice. Průměr zárubnice je tudíž odvozen od typu zvoleného odběrného zařízení, které je třeba v projektové dokumentaci specifikovat nejen co se týče dopravní výšky, ale též vnějších rozměrů. K odvolacím námitkám dále žalovaný uvedl, že vodoprávní úřad nepostupoval vůči žalobci diskriminačně. Žalobce ani na opakované výzvy vodoprávního úřadu neprokázal, že průzkumný vrt bude moct být převeden na studnu splňující technické požadavky ČSN 75 5115. Ve vztahu k jiným studním, které byly v dané lokalitě povoleny, žalovaný podotkl, že každý záměr je třeba posuzovat individuálně a s přihlédnutím k tomu, zda byly vrtné práce provedeny odborně a v souladu s příslušnými technickými normami.

II. Obsah podání účastníků

14. Žalobce v žalobě předně shrnuje průběh vodoprávního řízení a uvádí, že ohledně výstavby vrtaných studní je naprostým laikem. Projektovou dokumentaci si nechal zpracovat od odborné společnosti AQUA ENVIRO, která v daném oboru působí od roku 2003. Průzkumný vrt, který se posléze běžně transformuje na vrtanou studnu, provedl odborný zhotovitel. Žalobce byl po celou dobu v dobré víře, že správním orgánům předkládá podklady, které jsou v pořádku a v souladu s právními předpisy i technickými normami. O povolení studny bezúspěšně usiluje již od roku 2018, kdy pozemek zakoupil za účelem výstavby rodinného domu. VAK Mladá Boleslav nejprve s vybudováním studny souhlasily, následně však své stanovisko obrátily. Ze strany zhotovitele byl žalobce opakovaně ujišťován, že byl vrt proveden v souladu s projektovou dokumentací a ČSN 75 5115 a že nic nebrání uvedení studny do provozu. Správní orgány naopak pokládají projektovou dokumentaci za chybnou, resp. mají za to, že průzkumný vrt byl proveden v rozporu s touto dokumentací. S tímto závěrem žalobce nesouhlasí a namítá, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť správní orgány dostatečně nezjistily skutkový stav věci a předložené důkazy nehodnotily správně a ve vzájemné souvislosti. Správní orgány měly žalobci umožnit, aby zorganizoval místní ohledání. Dále měly zohlednit hydrogeologické posouzení 12/2020, v němž jsou zpochybněna zjištění učiněná při místním šetření, na jejichž základě byla žádost o povolení stavby a nakládání s vodami zamítnuta. Osoby zpracovávající projektovou dokumentaci a hydrologická vyjádření jsou držiteli odborné autorizace, což správní orgány ostatně nerozporovaly. Pokud měly správní orgány ohledně skutkového stavu nějaké pochybnosti, měly nechat vypracovat znalecký posudek.

15. Žalobce má za to, že správní orgány vůči němu postupovaly diskriminačně. V dané lokalitě téměř všechny domy, které nemohou být napojeny na obecní vodovodní řad, mají zajištěný zdroj pitné vody z vrtaných studní. Individuální odběry podzemní vody z daného prameniště byly v letech 2018 až 2020 povoleny za souhlasného stanoviska VAK Mladá Boleslav asi v 15 případech.

16. Žalobce dále namítá, že kamerovou prohlídkou vnitřku zárubnice nelze zjistit průměr vrtu, absenci obsypu ani bentonitového těsnění. Již před rokem 2018 disponoval zhotovitel vrtným kladivem o průměru 195 mm, které standardně používal. Vrt byl přitom řádně obsypán tříděným praným štěrkem frakce 4/8 mm, a to od báze vrtu až do hloubky 5 metrů. Pokud by nebyl vrt obsypán, pak by se výstroj PVC zárubnicemi viklala a okolní obsyp by se propadal. Žádné takové zjištění však nebylo při místní šetření učiněno. Z hydrogeologického posouzení 12/2020 vyplývá, že i vrt o hloubce 62,46 metrů splňuje požadavky vyhlášky č. 590/2002 Sb. a ČSN 75 5115. Průzkumný vrt byl vystrojen PVC zárubnicemi s atestem na pitnou vodu o průměru 125/4 mm s příčně štěrbinovou perforací v úsecích 36,6 až 40,4 metrů a 52,3 až 56,2 metrů. Mezikruží vrtu bylo obsypáno tříděným praným štěrkem, horní úsek mezikruží byl zatěsněn granulovaným TSB bentonitem. Na vrtu navíc byla provedena hydrodynamická zkouška, která vyhověla všem požadavkům. Podzemní voda vykazuje vysokou kvalitu a vyhověla i bakteriologickým zkouškám. Požadované čerpání vody pro rodinný dům je s ohledem na vydatnost celého prameniště naprosto zanedbatelné a vodní poměry v dané lokalitě nemůže nijak ohrozit. Průzkumný vrt tak nebylo třeba rozšiřovat a opravovat, jak požadovaly správní orgány.

17. Ke zjištění žalovaného, že projektová dokumentace jasně nespecifikuje, jaké čerpadlo může být do studny osazeno, žalobce uvádí, že s ohledem na délku vodoprávního řízení bylo pro projektanta obtížné předvídat, jaká čerpadla budou v době realizace stavby dostupná na trhu. Podle žalobce je naopak podstatné, kdo příslušné čerpadlo do vrtu instaluje. Těžko bude moct být do vrtu instalováno čerpadlo, které by svými rozměry neodpovídalo šířce vrtu a nebylo by schopné vytlačit vodu do správné výšky. Žalobce namítá, že se nejedná o takovou vadu projektové dokumentace, která by mohla vést k zamítnutí žádosti. Zárubnice byla navržena a provedena o běžném průměru, a proto není důvod se domnívat, že by neexistovalo čerpadlo schopné zajistit odběr vody.

18. Na podporu své argumentace žalobce odkazuje na podklady založené ve správním spise. Dále navrhuje, aby soud doplnil dokazování o znalecký posudek z oboru stavebnictví – stavby vodních děl – vrtané studny a z oboru hydrogeologie a dále aby soud vyslechl zhotovitele vrtu a zpracovatele hydrogeologického posouzení 12/2020.

19. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě setrvává na závěru, že skutkový stav byl v průběhu správního řízení zjištěn dostatečně při místním šetření. Zdůraznil, že průzkumný vrt byl ve skutečnosti proveden až do hloubky 60 metrů, což mělo být zamaskováno falešným dnem. Vrt rovněž vykazoval další vady, např. menší vrtný průměr a nedostatečnou tloušťku obsypu a těsnění. Projektová dokumentace předložená žalobcem přitom neprokázala, že bude vrt uveden do souladu s právními předpisy a technickými normami. Žádost o společné povolení studny a související povolení k nakládání s vodami tak byla podle žalovaného zamítnuta po právu.

20. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou. V ní opakovaně zdůrazňuje, že průzkumný vrt splňuje veškeré požadavky ČSN 75 5115. Zhotovitel telefonicky potvrdil, že byl dodržen vrtný průměr 185 mm (*sic!*), pažení o průměru 125 mm a 60 mm, tj. 30 mm

kolem pažení zbývalo na obsyp. V projektové dokumentaci se nepracuje s vrtným průměrem, ale průměrem vrtného kladiva 195 mm. Při výstroji zárubnice 125 mm je požadovaná tloušťka obsypu splněna, i kdyby bylo vrtáno na 185 mm. Soulad průzkumného vrtu s požadavky technických norem rovněž potvrzuje vyjádření hydrogeologa Mgr. Leoše Pilaře ze dne 4. 1. 2023, které žalobce přiložil k replice.

III. Posouzení věci soudem

21. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Při přezkumu napadeného rozhodnutí soud vycházel v souladu s § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s."), ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je podle § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. vázán. Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.

22. Soud o žalobě rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání. Soud nepovažoval za nezbytné nařizovat jednání, neboť veškeré rozhodné skutečnosti bylo možno zjistit z obsahu správního spisu. Veškeré důkazní návrhy žalobce soud vyhodnotil jako nadbytečné, a proto jimi nad rámec obsahu správního spisu dokazování nedoplňoval.

23. Žaloba není důvodná.

24. Studna je vodním dílem [§ 55 odst. 1 písm. j) vodního zákona], jehož provedení podléhá povolení vodoprávního úřadu ve smyslu § 15 odst. 1 vodního zákona. Povolení k odběru podzemních vod při užívání studny lze podle § 9 odst. 5 vodního zákona vydat jen současně se stavebním povolením k takovému vodnímu dílu (srov. § 15 odst. 1 větu druhou vodního zákona).

25. Podrobnější technické požadavky pro studny stanoví § 17 vyhlášky č. 590/2002 Sb., podle kterého musí podmínky umístění a zřizování studny mj. odpovídat normovým hodnotám. Tyto hodnoty stanoví ČSN 75 5115 (*§ 17 odst. 3 vyhlášky č. 590/2002 Sb. v poznámce pod čarou výslovně odkazuje na ČSN 75 5115 z roku 1993, která byla nahrazenou novou ČSN 75 5115 z roku 2010, jejíž znění je pro posuzovanou věc rozhodné – pozn. soudu*). Technické požadavky stanovené ČSN 75 5115 jsou tudíž právně závazné, neboť jejich dodržování přímo vyžaduje právní předpis [srov. nález Ústavního soudu ze dne 26. 5. 2009, sp. zn. Pl. ÚS 40/08, odst. 52 a 53, a dále rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále „NSS") ze dne 22. 12. 2004, č. j. 4 As 31/2003-111, č. 549/2005 Sb. NSS, ze dne 19. 7. 2006, č. j. 1 As 44/2005-123, a ze dne 12. 10. 2010, č. j. 2 As 69/2010-122, odst. 48 a 49].

26. V daném případě byla žádost o povolení studny zamítnuta pro rozpor s technickým požadavkem ČSN 75 5115, aby šířka obsypu mezi zárubnicí a stěnou vrtu dosahovala minimálně 30 mm (bod 5.3.5.2). Podle zjištění správních orgánů tak skutečné provedení průzkumného vrtu, který měl být následně převeden na studnu, odporuje projektové dokumentaci a hydrogeologickému posouzení 12/2020, podle nichž byly vrtné práce provedeny dle požadavků vyhlášky č. 590/2002 Sb. a ČSN 75 5115.

27. Soud neshledal důvodnou žalobní námitku, podle které správní orgány dostatečně nezjistily skutkový stav věci a nevypořádaly se s předloženými důkazy. V průběhu správního řízení si správní orgány opatřily dostatek spolehlivých důkazů, jimiž jednoznačně prokázaly rozpor provedeného vrtu s technickými požadavky ČSN 75 5115, jakož i věcnou nesprávnost údajů

uvedených v žalobcem předložených podkladech (projektové dokumentaci ze dne 7. 6. 2022 a hydrogeologickém posouzení 12/2020).

28. Pochybnosti o skutečné šířce vrtného průměru a minimálního obsypu vrtu vznikly vodoprávnímu úřadu již při místním šetření konaném dne 7. 4. 2020 za přítomnosti žalobce, a to na základě kamerové prohlídky vrtu. Kromě zjištění, že se v hloubce 28,7 metrů nacházelo falešné dno a skutečná hloubka vrtu byla více než dvojnásobná, vodoprávní úřad naznal, že vrtný průměr je pravděpodobně menší a že prostor mezi zárubnicí a stěnou vrtu nedosahuje minimálních 30 mm (kamera o šířce 1,5 cm se nevešla do prostoru za zárubnicí; viz kamerový záznam PICT003.AVI od 2:19 minut, resp. od 9:33:26 hodin, z nějž byla též pořízena fotodokumentace).

29. Hypotézu o nedostatečné šířce vrtu si vodoprávní úřad následně ověřil porovnáním údajů z technické zprávy, dle které byl vrt hlouben průměrem 185 mm, nikoliv 195 mm deklarovanými v projektové dokumentaci. Argumentoval-li žalobce v replice tím, že projektová dokumentace nepracuje s vrtným průměrem, ale průměrem vrtného kladiva 195 mm, soud odkazuje na část B.2.6 a) projektové dokumentace, v níž je výslovně zmíněn pouze „*průměr vrtání*“, nikoliv průměr vrtného kladiva (srov. dále výkres č. D.2.1 projektové dokumentace). S vrtným průměrem ostatně pracuje i technická zpráva, která se ohledně šířky vrtného průměru s projektovou dokumentací rozchází. Vodoprávní úřad si dále na podporu svých zjištění opatřil srovnávací protokol o provedení vrtu týmž zhotovitelem na jiném pozemku, ze kterého vyplývá, že ještě v prosinci 2018 zhotovitel užíval vrtnou soupravu SLVE 81 (s níž hloubil vrt o stejném průměru jako na pozemku žalobce), nikoliv vrtnou soupravu SLV, jak uváděla projektová dokumentace ze dne 30. 12. 2020. Byť na základě tohoto poznatku neučinil vodoprávní úřad žádný konkrétní skutkový závěr, jedná se o další indicii vedoucí k důvodným pochybám, že podklady předložené žalobcem neodpovídají skutečnosti. Jak navíc správně poukázal vodoprávní úřad, zpracovatel projektové dokumentace sám žádné terénní šetření průzkumného vrtu neprováděl, což nasvědčuje tomu, že podklady k žádosti žalobce zpracovával, resp. upravoval v průběhu vodoprávního řízení toliko formálně. Úvahu vodoprávního úřadu dále podpořil žalovaný výpočtem na str. 8 napadeného rozhodnutí, podle kterého by v případě vrtného průměru 185 mm při užití zárubnic o průměru 125 mm x 4 mm zbývalo na obsyp namísto požadovaných 30 mm pouhých 26 mm. Uvedený závěr, který dle soudu odpovídá elementárním základům logiky, žalobce v žalobě nijak relevantně nezpochybnil.

30. Skutečnost, že vrt byl vyhlouben v nedostatečné šíři, dále vodoprávní úřad dovodil na základě porovnání množství použitého kačírku k obsypání mezikruží vrtu dle dodatku č. 1 k hydrogeologickému posouzení 12/2020 a množství reálně potřebného k vyplnění mezikruží v délce 56 metrů, tj. od báze vrtu do hloubky 6 metrů, o deklarovaném průměru 195 mm/125 mm (viz str. 6 prvostupňového rozhodnutí). Ačkoliv vodoprávní úřad připustil, že do vrtu mohl být nějaký obsypový materiál nasypán již po vystrojení, rozdíl mezi deklarovaným (0,25 m^3) a skutečně potřebným (1,67 m^3 – 0,69 m^3 = 0,98 m^3) objemem kačírku potřebným pro zasypání mezikruží vlastník vodního zdroje Klokočka byl natolik markantní, že lze mít bez jakýchkoliv pochybností za prokázané, že průměr vrtu nedosahoval deklarovaných 195 mm. Na obdobný rozpor mezi deklarovaným a skutečně potřebným množstvím materiálu vodoprávní úřad upozornil ve vztahu k vrstvě bentonitu v úseku 0,5 až 5,5 metrů. Rovněž tuto úvahu žalobce v průběhu vodoprávního řízení (zejména v odvolání a přiloženém vyjádření hydrogeologa ze dne 26. 9. 2022) ani v žalobě nijak nezpochybnil.

31. Neobstojí proto tvrzení žalobce, že by vodoprávní úřad učinil skutková zjištění o nedostatečném vrtném průměru a šířce obsypu pouze na základě kamerové prohlídky, z níž nejsou uvedené okolnosti objektivně seznatelné. Místní šetření spojené s kamerovou prohlídkou vrtu pouze ve vztahu k těmto technickým parametrům vrtu vzbudilo u vodoprávního úřadu vážné pochybnosti ohledně souladu deklarovaného stavu a skutečného provedení, které se v průběhu dalšího dokazování ukázaly jako důvodné. Pro úplnost nutno podotknout, že vodoprávní úřad nezpochybňoval, že zatěsnění vrtu provedené dne 1. 2. 2021 odpovídá co do mocnosti a kvality užitého materiálu požadavkům ČSN 75 5115 (viz str. 6 prvostupňového rozhodnutí). Klíčové bylo zjištění, že průzkumný vrt nedosahuje minimální šířky 30 mm obsypu mezi zárubnicí a stěnou vrtu, jak požaduje bod 5.3.5.2 ČSN 75 5115, přičemž ani z upravené projektové dokumentace ze dne 7. 6. 2022 nebylo patrné, jak by měl být stávající vrt uveden do souladu s těmito technickými požadavky, aby mohl být následně převeden na studnu.

32. Lichá je též žalobní námitka, že se správní orgány nevypořádaly s předloženými důkazy. Z rozhodnutí správních orgánů je naopak patrné, že byly zohledněny veškeré relevantní podklady předložené žalobcem (zejména projektová dokumentace ze dne 7. 6. 2022 a hydrogeologické posouzení 12/2020 s dodatkem č. 1), které však prokazatelně neodpovídaly skutečnosti a normovým požadavkům ČSN 75 5115 (viz str. 6–7 prvostupňového rozhodnutí a str. 8 napadeného rozhodnutí). Vodoprávní úřad i žalovaný disponují potřebnými kompetencemi a znalostmi k tomu, aby se vyjadřovali k odborným otázkám týkajícím se technických požadavků na studny a ochrany podzemních vod. Za situace, kdy samy správní orgány spolehlivě vyvrátily pravdivost předložených podkladů a zároveň nevyvstaly jakékoliv další pochybnosti o skutkovém stavu, k jejichž posouzení by bylo třeba odborných znalostí, nebylo ve vodoprávním ani nyní v soudním řízení nutné zadávat vypracování znaleckého posudku či vyslýchat zhotovitele vrtu a zpracovatele hydrogeologického posouzení, jak obecně navrhoval žalobce.

33. Pokud jde o námitku žalobce, že mu správní orgány neumožnily „zorganizovat“ místní ohledání, soud upozorňuje, že dokazování ve správním řízení provádějí správní orgány, nikoliv účastníci řízení, kteří pouze při opatřování podkladů pro vydání rozhodnutí poskytují správním orgánům potřebnou součinnost (srov. § 50 odst. 2 *in fine* správního řádu). Ve vztahu k průzkumnému vrtu navíc vodoprávní úřad opakovaně provedl ohledání na místě podle § 54 odst. 3 správního řádu (viz protokoly ze dne 28. 3. 2019, ze dne 7. 4. 2020 a ze dne 7. 5. 2020), jichž se žalobce pokaždé zúčastnil. Ačkoliv formálně byla místní ohledání provedena v řízení, které bylo pravomocně zastaveno z důvodu zpětvzetí žádostí, vodoprávnímu úřadu nic nebránilo v tom, aby z těchto zjištění vycházel i při posouzení žalobcových žádostí podaných dne 29. 1. 2021. Dle prohlášení ze dne 25. 1. 2021 ostatně žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil. Žalobci navíc bylo v průběhu vodoprávního řízení opakovaně umožněno, aby se ke zjištěním učiněným při ohledání průzkumného vrtu, která byla řádně zaprotokolována v přiloženém správním spisu, v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu vyjádřil, čehož opakovaně využil. Postupu vodoprávního úřadu tedy nelze stran provedení místního šetření cokoliv vytknout.

34. Žalobce na svou obranu dále namítal, že ve výstavbě vrtaných studní je naprostým laikem, a proto spoléhal na odbornost zpracovatele projektového dokumentace a zhotovitele vrtu, podle nichž vrt splňuje požadavky vyhlášky č. 590/2002 Sb. a ČSN 75 5115. Jakkoliv soud pokládá za lidsky zcela pochopitelné, že se žalobce při provádění specializované činnosti jako je hloubení vrtu spoléhal na odborníky (projektanta a zhotovitele), nejedná se o okolnost,

která by měla na posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí jakýkoliv vliv. V konečném důsledku bylo totiž odpovědností žalobce jakožto stavebníka dostát požadavkům právní úpravy a související technické normy (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 25. 10. 2022, č. j. 43 A 54/2021-27, odst. 38). Této odpovědnosti se žalobce nemůže zbavovat poukazem na odbornost třetích osob, které se na přípravě realizace či samotném provedení vrtu podílely. Správní orgány naopak postupovaly zcela v souladu se zákonem, pokud se nespoléhaly pouze na formální údaje uvedené v projektové dokumentaci ze dne 7. 6. 2022 a hydrogeologickém posouzení 12/2020 a faktický stav průzkumného vrtu důkladně prověřily (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 18. 4. 2019, č. j. 48 A 118/2016-200, č. 3902/2019 Sb. NSS, odst. 52). Pochybení správních orgánů pak nelze spatřovat ani v tom, že se nezřekly vlastní odpovědnosti za řádné přezkoumání žádosti s poukazem na odbornost autorizovaného projektanta či zhotovitele vrtu (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 21. 1. 2016, č. j. 46 A 72/2013-86). Ba právě naopak, správní orgány v daném případě řádně splnily svou roli dohlížitele nad zákonností na úseku výstavby vodních děl a spolehlivě identifikovaly technické nedostatky provedeného vrtu, pro které jej nebylo možné převést na studnu. Neodpovídalo-li provedené dílo příslušným technickým požadavkům, byť byl žalobce ze strany projektanta a zhotovitele ujišťován o opaku, může se jednat o skutečnost zakládající občanskoprávní odpovědnost z vadného plnění nebo za škodu, nikoliv však o okolnost, která by záměr legalizovala z pohledu veřejného práva. Z postupu správních orgánů v daném případě rozhodně nelze dovozovat, že by žalobci vznikla dobrá víra v to, že byl průzkumný vrt proveden v souladu s právními předpisy i technickými normami (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 3. 2024, č. j. 8 As 33/2023-40, odst. 17–24). Ani tento žalobní bod tak není důvodný.

35. Soud proto dává správním orgánům za pravdu, že průzkumný vrt odporoval normovým hodnotám stanovujícím minimální šířku obsypu mezi zárubnicí a stěnou vrtu (bod 5.3.5.2 ČSN 75 5115). Z toho důvodu nebylo možné studnu povolit [srov. § 94p odst. 2 ve spojení s § 94o odst. 1 písm. a) stavebního zákona] ani k ní vydat povolení k odběru podzemních vod (srov. § 9 odst. 5 vodního zákona). V tomto ohledu je zcela irelevantní, zda vrt prošel hydrodynamickou zkouškou, zda najímaná voda vykazuje vysokou kvalitu či zda požadované množství vody pro potřeby rodinného domu nemůže narušit vydatnost vodního zdroje. Uvedené skutečnosti ostatně správní orgány ani nezpochybňovaly.

36. Důvodná není ani námitka žalobce, že správní orgány vůči němu postupovaly diskriminačně. Žalobce zejména poukazoval na skutečnost, že individuální odběry podzemní vody z daného prameniště byly v letech 2018 až 2020 povoleny za souhlasného stanoviska VAK Mladá Boleslav asi v 15 případech. K tomu v průběhu vodoprávního řízení předložil dvě rozhodnutí, jimiž byly v dané lokalitě povoleny stavby vrtaných studen. Jak nicméně správně upozornil žalovaný na str. 10 napadeného rozhodnutí, každý záměr je třeba posuzovat individuálně a s přihlédnutím k tomu, zda byly vrtné práce provedeny odborně a v souladu s příslušnými technickými normami. Za diskriminační by bylo možné pokládat takový postup, pokud by správní orgány s různými subjekty ve stejné nebo srovnatelné situaci zacházely rozdílným způsobem, aniž by existovaly objektivní a rozumné důvody pro uplatněný rozdílný přístup (srov. § 2 odst. 4 správního řádu a nálezy Ústavního soudu ze dne 21. 1. 2003, sp. zn. Pl. ÚS 15/02, a ze dne 1. 12. 2009, Pl. ÚS 4/07, odst. 33). Taková situace v daném případě zjevně nenastala, neboť žalobce srovnává nesrovnatelné. Pokud byl zjištěn rozpor průzkumného vrtu s normovými hodnotami, nelze argumentovat tím, že k jiným vrtům, které normové hodnoty a další zákonné požadavky splňovaly, bylo vydáno povolení. Ze správního spisu naopak vyplývá, že správní orgány vůči žalobci

postupovaly zákonně a v souladu s § 4 odst. 2 správního řádu mu opakovaně poskytovaly přiměřené poučení o tom, jak odstranit vady žádosti, resp. projektové dokumentace a hydrogeologických posudků. Navzdory těmto poučením však žalobce neprokázal, že průzkumný vrt bude moci být převeden na studnu splňující technické požadavky ČSN 75 5115.

37. Žalovaný spatřoval další nedostatek v tom, že projektová dokumentace pouze doporučuje typ ponorného čerpadla s ohledem na dostatečnou dopravní výšku, což má odporovat bodu 5.3.2.11 ČSN 75 5115 (viz str. 8–9 napadeného rozhodnutí). Tuto úvahu však soud musí korigovat. Projektová dokumentace skutečně v části B.2.7 b) toliko doporučuje „*studnu osadit ponorným čerpadlem (např. GRUNDFOS řady SQ), které při průtoku 0,5 l/s dosahuje dostatečné dopravní výšky*.“ Soud nicméně souhlasí se žalobcem, že se nejedná o vadu projektové dokumentace, která by mohla vést k zamítnutí žádosti. Technická norma ČSN 75 5115 v bodě 5.3.2.11 sice požaduje, aby byl průměr zárubnice stanoven dle rozměrů odběrného zařízení zvoleného pro jímání vody tak, aby při manipulaci s jímacím zařízením nemohlo dojít k poškození zárubnice. Výslovně však nestanoví, že by již ve fázi povolovacího řízení bylo nutné čerpadlo zcela přesně specifikovat. Takový požadavek by ostatně mohl v praxi způsobit potíže např. v případě omezené dostupnosti konkrétního čerpadla na trhu, jak poukázal žalobce. Smyslem a účelem příslušného technického požadavku na provedení studny je, aby instalované čerpadlo svými rozměry neporušilo vnitřní stěnu zárubnice. Zcela proto postačuje, pokud projektová dokumentace typově vymezí druh čerpadla, který odpovídá standardnímu průměru zárubnice (a splňuje další technické požadavky ČSN 75 5115). Tomuto požadavku projektová dokumentace dostála. Dílčí pochybení žalovaného při posouzení požadavku na určení typu čerpadla nicméně nemá jakýkoliv vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Stěžejní závěr správních orgánů, že průzkumný vrt odporoval normovým hodnotám stanovujícím minimální šířku obsypu mezi zárubnicí a stěnou vrtu, totiž sám o sobě obstojí.

38. Soud pro úplnost dodává, že proti podmínkám pro likvidaci vrtu, které vodoprávní úřad stanovil k výroku II prvostupňového rozhodnutí, žalobce ničeho nenamítal. Soud se proto – vázán uplatněnými žalobními body – zákonností těchto podmínek nezabýval.

IV. Závěr a náklady řízení

39. S ohledem na výše uvedené soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I).

40. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl procesně úspěšný. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách.

Praha 12. července 2024

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu